

Verwelkoming infosessie nalatenschap en legaten – 13 maart – U-Residence

Goedemiddag dames en heren,

Mijn naam is Paul De Knop en ik heb het privilege om rector te mogen zijn van deze prachtige universiteit, de Vrije Universiteit Brussel.

Het is voor mij een genoegen om u hier te kunnen ontvangen.

Het gebouw waar we ons nu bevinden, is een van onze jongste verwezenlijkingen.

We hebben het gebouw U-Residence genoemd, waarbij de U verwijst naar University.

Hierboven – op de hoogste etage - zijn hotelkamers, misschien een tip voor als u de volgende keer naar de VUB komt.

Verder zijn hier ook twee verdiepingen studentenkamers en op de eerste verdieping een topsportlabo en onze dienst kinetiek.

U-Residence is er voor iedereen, maar we mikken ook op topsportverenigingen die hier op stage kunnen komen.

Ze kunnen hier een aangenaam verblijf combineren met alle mogelijke sportinfrastructuur – zoals ons kunstgrasveld dat hiernaast ligt - en met onze grote wetenschappelijke expertise op het vlak van sportbegeleiding.

Waarom vertel ik dit nu allemaal?

Wel, omdat ik er als rector uit de Lichamelijke Opvoeding trots op ben dat we dit als VUB kunnen aanbieden.

Maar ook, en dat is hier vandaag belangrijk, omdat we dit project hebben kunnen realiseren met de hulp van donatoren.

Een universiteit kan vandaag niet meer louter en alleen op de overheid rekenen.

Met ons onderwijs, met ons onderzoek en met ons maatschappelijk dienstbetoon doen we er alles aan om voor vooruitgang in de samenleving te zorgen.

We zien het als onze plicht om die vooruitgang met alle mogelijke middelen te steunen.

En we zien het als onze plicht om de centen te zoeken die onze onderzoekers nodig hebben om doorbraken te realiseren die onze wereld beter zullen maken.

Onze ingenieurs en onze exacte wetenschappers zijn nu de wereld van morgen aan het scheppen –
met onze robots,
met onze elektrische auto's,
met onze wetenschap van het licht of de fotonica.
Drie terreinen waarin we absolute uitblinkers zijn.
In de geneeskunde zijn we dan weer wereldtop
op het vlak van de kunstmatige bevruchting,
op het vlak van diabetesonderzoek
en ook met alles wat met het waardig leven te maken heeft.

De spreker na mij, prof. Wim Distelmans, is bijvoorbeeld de bezieler van het dagcentrum Topaz, waar mensen die terminaal ziek zijn samen op een zo aangenaam mogelijke manier worden opgevangen.

In alles wat we doen – of dat nu bij de ingenieurs is, of in de geneeskunde, of in de rechten en de humane wetenschappen – in alles wat we doen staat een iets centraal.

En weet u wat dat is?

De vrije mens.

Wij zijn en blijven een universiteit die doordrongen is van humanistische waarden.

De mens staat voor ons centraal, de vrije mens die zijn eigen weg volgt, die onafhankelijk is.

De stelling van Henri Poincaré blijft onze leidraad.

U kent het wel:

De mens mag zich nooit onderwerpen,
noch aan een dogma,
noch aan een partij,
noch aan een hartstocht,
noch aan een belang,
noch aan een vooroordeel,
noch aan om het even wat,
maar uitsluitend aan de feiten zelf,

want zich onderwerpen betekent het einde van alle denken.

Wel, wij willen ons niet onderwerpen aan een tekort aan middelen.

Want dat zou betekenen dat we minder zouden doen dan wat we als universiteit zouden moeten doen.

Vooraf dan op het vlak van onderzoek.

En daarom blijven we ook in crisistijd, met een overheid die zelf moet besparen, op zoek naar partners om samen met ons de wereld van morgen vorm te geven.

Een wereld die duurzamer is,

met nieuwe milieuvriendelijke energiebronnen,

een wereld waar de mens langer leeft én tegelijk veel langer gezond blijft,

een wereld die we zonder het schaamrood op de wangen kunnen overdragen aan onze kinderen en kleinkinderen.

De universiteit steunen is de toekomst steunen.

Maar beste mensen, u bent in de eerste plaats hier gekomen bent om te luisteren, om u te informeren en om uw vragen beantwoord te zien.

Ik wens u een aangename en leerrijke namiddag. En hoop dat we elkaar in de toekomst opnieuw zullen ontmoeten.

En nogmaals bedankt voor uw komst.